

TER INLEIDING

Nadat ten vorigen jare de Mei-aflevering van ons Tijdschrift in haar geheel aan de parodontologie was gewijd ter gelegenheid van de op dit thema ingestelde vergadering met daarbij aansluitende praktische cursus van de „Vereniging van Nederlandse Tandartsen”, ziet wederom een nummer het licht waarvan dit onderdeel der tandheelkunde de hoofdschotel vormt.

Dit is geen toeval, willekeur of gevolg van een zekere vooringenomenheid. Aanleiding vormde het deze zomer te Groningen gehouden A.R.P.A-Congres, alwaar de corypheën op dit wetenschappelijk gebied elkaar rendez-vous hebben gegeven.

De Redactie is zich bewust dat de studie van de aandoeningen van de functionele eenheid, die met de naam parodontium wordt aangeduid, zich niet in het bijzonder kan verheugen in de belangstelling van de overwegend sociaal ingestelde practicus. De tijdrovende, subtiele behandeling en de onmisbare supervisie, die voor een duurzaam resultaat worden vereist, passen kwalijk in de routine, die afgestemd is op het grote getal.

Een naarstige beoefening der sociale tandheelkunde is derhalve geen gunstige voedingsbodem voor verdiepte belangstelling in de bedreigingen van een orgaan, die niet „met eenvoudige middelen” kunnen worden afgewend.

De wetenschap gaat — gelukkig — eigen wegen en al mogen haar bevindingen dan niet zijn in te passen in het complex van uiteraard elementaire maatregelen ten behoeve van de massa, zo kunnen zij niettemin bijdragen tot verrijking van het inzicht ook van hen, die aan de therapeutische verwerkelijking — uit welken hoofde dan ook — geen deel kunnen hebben.

Van de vorderingen der parodontologie en derzelver consolidatie heeft het Congres te Groningen opnieuw getuigenis afgelegd. Oude relaties met gebitsaandoeningen van andere orde, zowel als nieuwe (orthodontische afwijkingen), naast die met stoornissen van algemeen karakter (endocrine, neuro-vegetatieve en van capillaire oorsprong) zijn van diverse zijden wederom belicht. Daarnaast en niet het minst laaide de strijd om de nomenclatuur, welke de oppervlakkige beschouwer of toehoorder te academisch zal voorkomen om er zich in te verdiepen. Niettemin openbaart zich in de ontworpen stelsels van benamingen het verworven wetenschappelijke inzicht, dat men

daarin zo nauwgezet mogelijk wil verankeren en tot uitdrukking brengen. Ook hierin schuilt een bron van begripsverheldering waaruit de serieus belangstellende niet tevergeefs behoeft te putten.

In samenhang hiermede moet ook worden gezien het streven naar de taalkundig juistere benaming: *parodontium*, welke men, naast de tot heden gebruikelijke, reeds in verschillende publicaties aantreft. Zo ook in dit nummer.

De Redactie heeft er naar gestreefd het belangrijkste vast te leggen uit de vele verhandelingen, waarvan de deelnemers aan het Congres hebben kennis kunnen nemen. Zij is daarin slechts onvolledig geslaagd omdat niet of niet tijdig de beschikking kon worden verkregen over het betreffende materiaal. Voor een deel moest genoeg worden genomen met *résumé's*. Van enkele belangrijke voordrachten van buitenlanders kon echter het origineel in vertaling worden opgenomen.

Hoewel dus niet bevredigend door de veelheid, die zij den lezer heeft te bieden, hoopt zij toch genoeg substantieels te hebben bijeengegaard om een, zij het dan verkleinde reproductie te kunnen geven van wat alzo in Groningen aan de orde is gesteld.

REDACTIE